

IN DE SERIES:
NIEUWE MUZIEK
NXT GEN

ntr: 65 Zaterdag Matinee

grenzeloos nieuwsgierig

16 MEI 2026 | 14.15-16.20 UUR

Greenwood x Strootman solo gitaar en solo viool

Radio Filharmonisch Orkest

Hugh Tieppo-Brunt dirigent

Jonny Greenwood elektrische gitaar ¹

Aart Strootman elektrische gitaar ²

Diamanda Dramm viool ³

Daniel Piro viool ⁴

Bryce Dessner 1976

Garcia Counterpoint (2015) ²

voor solo elektrische gitaar en tape

Aart Strootman 1987

Chimes of Freedom, concert voor viool, slagwerk en strijkorkest (2025, opdrachtwerk van NTR ZaterdagMatinee, met steun van de Vrienden van de Matinee) **WERELDPREMIÈRE** ³

pauze

Steve Reich 1936

Electric Counterpoint (1987) ¹

I. Fast II. Slow III. Fast

Jonny Greenwood 1971

Vioolconcert 'æþm' (2025, naar *Horror vacui*, 2019)

NEDERLANDSE PREMIÈRE ⁴

I.

Interlude (48 notes sounded & erased)

II. (attacca)

III.

Interlude (48 more notes sounded & erased) (attacca)

IV.

69
In de Spiegel
toelichting
Remy Alexander
Spiegelzaal
13.40-14.05 u

Wegens omstandigheden wordt de eerder aangekondigde dirigent André de Ridder vervangen door Hugh Tieppo-Brunt.

Greenwood x Strootman solo gitaar en solo viool

Alternatieve pop/rock en modern klassiek zijn steeds meer naar elkaar toe gegroeid. Eigenlijk begon dat al in de jaren zestig met de *minimal music* van Steve Reich en geestverwanten. De strakke, groovy patronen van weleer zijn nog altijd herkenbaar. Zoals in Reichs compositie *Electric Counterpoint*, die Radiohead-gitarist Jonny Greenwood voor zijn rekening neemt! Van Greenwood zelf gaat zijn nieuwe *Vioolconcert 'æp̄m'*, een bijna ritueel aandoend werk voor viool en een omvangrijk strijkorkest. En er staat nóg een vioolconcert op het programma, eveneens geschreven door een componist/gitarist: Aart Strootman, doorkneet in experimentele pop én *minimal music*, componeerde in opdracht van de NTR ZaterdagMatinee het vioolconcert *Chimes of Freedom*, dat vanmiddag in wereldpremière gaat.

Bryce Dessner: Garcia Counterpoint

En ook Aart Strootman neemt zijn elektrische gitaar ter hand. Hij opent het programma met *Garcia Counterpoint* van Bryce Dessner. Evenals Greenwood en Strootman put Dessner uit een grote muzi-

kale vijver. Deze rockgitarist van The National componeert muziek waarin hij popinvloeden en de voor een Amerikaan bijna vanzelfsprekende hints naar *minimal music* combineert met folk, snufjes barok en avant-garde. *Garcia Counterpoint* is een 'companion piece' bij *Electric Counterpoint* van Steve Reich en is gebaseerd op een gitaarsolo van Jerry Garcia (Grateful Dead).

Bryce Dessner

Aart Strootman: Chimes of Freedom

In *Chimes of Freedom* voor viool, slagwerk en strijkorkest is Aart Strootman als componist aan het woord. Hieronder volgt zijn beschrijving van dit werk.

'*Chimes of Freedom* heb ik gecomponeerd in opdracht van de NTR ZaterdagMatinee, met het vooruitzicht dat het een plaats zou krijgen in dit programma met solo's voor elektrische gitaar van Steve Reich en Bryce Dessner en naast het vioolconcert van Jonny Greenwood. Dit concert presenteert een minder gangbare sound voor de ZaterdagMatinee. De nadruk ligt op elektrische instrumenten en op muziek van componisten die actief zijn op het snijvlak van klassieke muziek en pop/rock. Een vergelijkbare wending vond plaats toen Bob Dylan in juli 1965 met een elektrische gitaar het podium betrad van het Newport Folk Festival. Waarschijnlijk had hij er toen geen idee van dat – voor historici en fans van zowel folk- als rockmuziek – deze instrumentkeuze onderwerp van discussie en debat zou zijn.

Als eerbetoon aan Dylan varieer ik in dit werk op zijn nummer *Chimes of Freedom* (Het klokgelui van de vrijheid). Dit nummer spreekt over een wereld waarin onrecht, ontheemding en stemmen die het zwijgen is opgelegd alomtegenwoordig zijn, en waar vrijheid niet vanzelfsprekend is, maar waarvoor gestreden moet worden. Door ideologie te verwerpen en in plaats daarvan aan te dringen op empathie voor de kwetsbaren tijdens de storm (niet erna), weerspiegelt het nummer van Dylan ons eigen tijdperk van wereldwijde crises, polarisatie en aanhoudende morele vraagstukken.

Aart Strootman

Klokgelui van de vrijheid

Deze ethische houding vindt haar muzikale tegenhanger in de rol van de soloviool. De solist speelt geruime tijd ingetogen, bijna teruggetrokken, ingebed in de omringende klanktextuur, in plaats van op de voorgrond te treden. Wanneer de viool zich eindelijk losmaakt, is die verandering niet louter virtuoos, maar ook structureel: de solo-partij transformeert muziek die al geklonken heeft en begint het orkest te leiden. De klokken uit de titel komen letterlijk tot klinken door het gebruik van buisklokken, bespeeld door twee percussionisten. De zuivere stemming van de klokken introduceert een klank die zowel helder als instabiel is, en die zich enigszins los maakt van het orkest. De klokken fungeren niet alleen als kleur, maar ook als harmonisch tegenwicht: ze weerspiegelen het idee van vrijheid als iets dat onvolmaakt, herhaaldelijk en in spanning met de omgeving weerklinkt.'

Steve Reich

Steve Reich: Electric Counterpoint

Electric Counterpoint (1987) van Steve Reich is de derde in de serie 'counterpoints', naast *New York*, *Vermont* en *Cello Counterpoint*. Geschreven voor jazzgitarist Pat Metheny verwijst het 'contrapunt' in de titel naar de manier waarop de meerstemmigheid tot stand komt. Reich zelf schreef hierover:

'*Electric Counterpoint* bestaat uit drie delen: snel, langzaam, snel, die zonder pauze achter elkaar worden gespeeld.

Het eerste deel begint met een inleidende, pulserende sectie waarin de harmonieën van het stuk worden neergezet. Daarna volgt een thema dat is afgeleid van Centraal-Afrikaanse hoornmuziek, waarmee ik in aanraking kwam via de etnomusicoloog Simha Arom. Dat thema wordt opgebouwd in een achtstemmige canon. Het tweede deel halveert het tempo, verandert van toonsoort en introduceert een nieuw thema, dat vervolgens langzaam wordt opgebouwd in een negenstemmige canon voor gitaren.'

De gitarist neemt maar liefst tien gitaarpartijen en twee basgitaarpartijen vooraf op en voegt ze samen tot een groot 'elektrische-gitaarensemble'.

'Het derde deel keert terug naar het oorspronkelijke tempo en de eerdere toonsoort en introduceert een nieuw patroon in driekwartsmaat. Nadat een vierstemmige canon voor gitaren is opgebouwd, komen er twee basgitaren bij om de driekwartsmaat verder te benadrukken. Plotseling wisselen de bassen de toonsoort en maatsoort af tussen e-mineur en c-mineur en tussen 3/2 en 12/8. Deze ritmische en tonale afwisselingen versnellen, totdat aan het einde de bassen langzaam wegsterven en de ambiguïteiten uiteindelijk worden opgelost in 12/8 en e-mineur.'

Voor *Electric Counterpoint* neemt de gitarist maar liefst tien gitaarpartijen en twee basgitaarpartijen vooraf op en voegt ze samen tot een groot 'elektrische-gitaarensemble'. Tijdens een optreden speelt de solist een elfde partij live tegen de eerder opgenomen in elkaar grijpende melodische patronen.

Jonny Greenwood: Vioolconcert 'æþm' *

Tijdens een BBC Promsconcert in september 2019 ging *Horror vacui* van Jonny Greenwood in première. Voor de uitvoering tekenden het BBC National Orchestra of Wales, het BBC Proms Youth Ensemble en violist Daniel Pioro, het geheel onder leiding van Hugh Tieppo-Brunt. 'Horror vacui' staat voor de 'angst voor de leegte', de drang om in de beeldende kunst het gehele oppervlak te vullen met details of ornamenten. Greenwood vertaalde dit naar een compositie voor soloviool en 68 strijkers, waarin het orkest als een organische nagalm van de soloviool fungeerde. Het werk werd enthousiast ontvangen en *The Telegraph* omschreef het als '...the most engaging premiere of the season so far'.

Horror vacui is de cocon waaruit Greenwoods *Vioolconcert* als een vlinder triomfantelijk tevoorschijn is gekomen. Aanvankelijk begon hij delen van het oorspronkelijke werk te herschrijven, maar uiteindelijk componeerde hij een volledig nieuw werk, waarin slechts één frase van acht noten uit het origineel wordt hergebruikt.

Greenwood geeft de volgende beschrijving van zijn *Vioolconcert*: 'Het is een onverdiend voorrecht om voor welke musicus dan ook te schrijven. Toen ik de kans kreeg om te componeren voor Daniel [Pioro] en de indrukwekkende strijkerssectie van het Hallé Orchestra, was het minste wat ik kon doen me een jaar lang richten op iets nieuws voor hen. Ondanks alle bagage die de naam 'violetconcert' met zich meebrengt, is dat ook de meest eerlijke benaming. Het is een werk voor soloviool en een ondersteunend (en soms overweldigend) orkest.

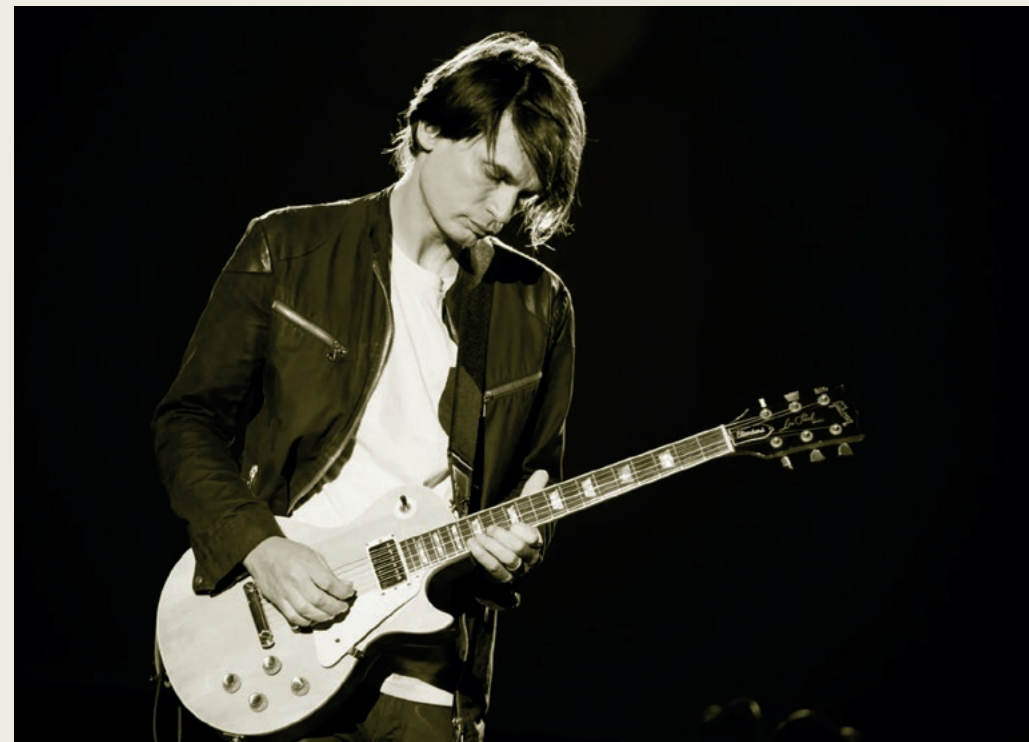
Delen van het *Vioolconcert* zijn qua klank geïnspireerd op werk van de baanbrekende Japanse componist Isao Tomita (1932-2016), die in de jaren zeventig elektronica gebruikte om het symfonieorkest te imiteren. Elementen zijn ontleend aan zijn meer experimentele geluiden en teruggeplaatst in de strijkers, andere zijn afgeleid van meer hedendaagse elektronische bewerkingen.

* Het Oud-Engelse woord *æþm* – wat 'adem' of 'damp' betekent – wordt uitgesproken met een lange 'a'-klank en een stemhebbende 'th', ongeveer als 'ATH-em'. De 'æ' wordt uitgesproken zoals de 'a' in 'cat', maar dan langer aangehouden, en de þ fungeert als een stemhebbende 'th'-klank, vergelijkbaar met 'them'.

'Juist dat gevoel van collectieve inspanning voor één unieke uitvoering is met niets te vergelijken.' - Jonny Greenwood

Ik ben ook sterk geïnspireerd door Krzysztof Penderecki (1933-2020) en zijn orkestraties van elektronische muziek, en door geluiden die in de jaren zestig voor Penderecki eigentijds waren. Zijn afwijzing van elektronica – en zijn overtuiging dat dezelfde klanken interessanter konden worden voortgebracht door strijkers – was van grote invloed op deze muziek. Toen ik Penderecki ontmoette, liet ik hem zien hoe nieuwe software opnames van strijkers kan manipuleren tot nieuwe geluidswerelden die sterk aan Penderecki's muziek deden denken. Het inzicht was – net als veertig jaar eerder – dat het veel levendiger en interessanter zou zijn als het orkest deze kleuren zou interpreteren, dan wanneer er alleen maar digitale tonen uit ruisende luidsprekers zouden komen.

Jonny Greenwood

Met een orkest kan er meer misgaan: er zit veel meer interessante complexiteit in het proberen de individuele beslissingen en het karakter van al die spelers te sturen. Muziek die begint en eindigt met het indrukken van een spatiebalk spreekt me steeds minder aan: waar is het gevaar? In dit werk is de dirigent essentieel. Ik beschouw het als muziek voor soloviool, strijkorkest en dirigent – als drie gelijken. Het orkest fungeert als klankkast voor de soloviool in een onderzoek naar hoe verschillende digitale en analoge geluidsbewerkingen opnieuw kunnen worden geïnterpreteerd met technologie die zo oud is als violen, altviolen, cello's en contrabassen. Ik denk en hoop dat de resultaten complexer en interessanter zijn dan de elektronische originelen die als inspiratie dienden. Het is zeer uitdagend voor alle uitvoerenden, maar juist dat gevoel van collectieve inspanning voor één unieke uitvoering is met niets te vergelijken. Dát is wat mij inspireert en de vergankelijkheid ervan voelt voor mij volkomen eigentijds.'

HELP MEE EN WAARBORG HET UNIEKE KARAKTER EN DE HOGE KWALITEIT VAN ONZE MATINEE

Uw steun is harder nodig dan ooit!
Word Vriend of Genoot. Of overweeg
de Stichting Vrienden van de Matinee
op te nemen in uw testament.

vriendenvandematinee.nl

Vrienden
van de Matinee

Uitvoerenden

Hugh Tieppo-Brunt | dirigent

- co-Artistic Director en co-chef-dirigent van London Contemporary Orchestra
- werkt als dirigent/orkestrator met (film)componisten als Jonny Greenwood, Bryce Dessner, Thom Yorke en Max Richter
- gastdirigent bij o.a. Los Angeles en New York Philharmonic, Metropole Orkest, Britten Sinfonia en Ensemble Resonanz
- werkte met Jonny Greenwood aan diens filmmuziek voor *The Master*, *Phantom Thread*, *Licorice Pizza*, *You Were Never Really Here*, *Spencer* en *One Battle After Another*
- dirigeerde live-vertoning van Oscarwinnende film *There Will Be Blood* (2007, muziek van Greenwood); wereldpremière van Greenwoods vioolconcert *Horror vacui* (2019) bij BBC Proms; strijkers- en koorarrangementen op *A Moon Shaped Pool* (Radiohead)
- studeerde aan New College, Oxford en aan Lucerne Festival Academy

- werkte als kernlid/gitarist van ensemble stargaze met o.a. Laura Mvula, John Cale, Terry Riley, Philippe Jaroussky, Shara Nova en Nils Frahm
- diverse prijzen: 'Nieuwe maker'-prijs 2014; Gaudeamus-compositieprijs 2017; Matthijs Vermeulenprijs 2019
- trad solistisch op met o.a. Britten Sinfonia en symfonieorkesten van HR, WDR, SWR en met New York Philharmonic; vaak met zelfgebouwde instrumenten
- zijn muziek is uitgevoerd door o.a. Storioni Trio, Bang on a Can en Nora Fischer

Diamanda Dramm | viool

- Diamanda La Berge Dramm groeide op in Amsterdam
- bracht als 13-jarige Louis Andriessens solowerk *Raadsels* in première bij opening Holland Festival 2005
- studeerde in Den Haag, Boston en Amsterdam; ontving bij afstuderen John Cage Award en won Dutch Classical Talent Award 2018
- internationaal succesvol solist, kamermusicus en bandlid
- bracht met Garth Knox reeks concertetudes uit: *Violin Spaces*
- projecten rond Ives' *Violonsonate nr.5*; cd *Inside Out* (Bach & Cage); *Beastings* (2019) en *Chimp* (2022) met dichter SJ Fowler

Jonny Greenwood | componist, elektrische gitaar

- vooral bekend als leadgitarist van de band Radiohead
- studeerde enkele maanden psychologie en muziek aan Oxford Brookes University, tot Radiohead een platencontract kreeg: tussen 1993 en 2007 verschenen 9 albums, waarvan er miljoenen werden verkocht aan fans wereldwijd
- begon als altviolist, speelt ook piano, blokfluit en mondharmonica, speciale interesse in ondes martenot en in muziek van Penderecki, Messiaen en Ligeti
- tot zijn 'klassieke' werken behoren *smear* (2 ondes martenots en ensemble), *Popcorn Superhet Receiver* (strijkorkest), *Doghouse*

(strijktrio en groot orkest) en *48 Responses to Polymorphia* (48 strijkers), *Water* (kamerorkest) en *Horror vacui* (soloviool en 68 strijkers)

Aart Strootman | componist, elektrische gitaar

- gitarist en componist; studeerde klassieke gitaar en compositie aan Conservatorium Fontys & Zuyd; master musicologie aan Universiteit Utrecht; promoveert aan Universiteit Leiden
- doceert o.a. muziekgeschiedenis, analyse, filosofie en uitvoeringspraktijk aan Fontys Hogeschool Tilburg
- artistiek leider van F.C. Jongbloed, ensemble voor hedendaagse muziek; oprichter in 2012 van band TEMKO

Daniel Piro | viool

- solist, kamermusicus en componist; actief op het gebied van nieuwe en experimentele muziek én ouder repertoire
- werkt samen met componisten, kunstenaars, choreografen, dansers en schrijvers, van Jonny Greenwood, beeldend kunstenaar Janet Cardiff tot dansgezelschap Ballet Black
- trad als solist op met o.a. London Philharmonic Orchestra, BBC Philharmonic en London Contemporary Orchestra
- bracht vorig jaar nieuwe opname uit van Vivaldi's *Vier Jaargetijden* met Manchester Camerata

Radio Filharmonisch Orkest

- opgericht in 1945 door Albert van Raalte
- treedt vooral op in omroepseries NTR ZaterdagMatinee en AVROTROS Vrijdagconcert
- chef-dirigent sinds 2019 Karina Canellakis, voorgangers o.a. Paul van Kempen, Bernard Haitink, Jean Fournet, Hans Vonk, Edo de Waart, Jaap van Zweden, Markus Stenz
- vaste gastdirigent sinds 2023 is Stéphane Denève radiofilharmonischorkest.nl

Radio Filharmonisch Orkest

eerste viool

Joris van Rijn
Dimiter Tchernookov
Roswitha Devrient
Mariska Godwaldt
Hannah Solveig Gramss
Josje ter Haar
Julija Hartig
Masha Iakovleva
Pamela Kubik
Pedja Milosavljevic
Nika Toskan
Stella Zake

tweede viool

Casper Bleumers
Lydia Umlauf
Sarah Loerkens
Francisca Brito
Esther de Bruijn
Yvonne Hamelink
Julia Kleinsmann
Esther Kövy
Dana Mihailescu
Renate van Riel
Ulilan Szymanska Pereira
Alexander van den Tol
Eveline Trap

altviool

Francien Schatborn
Frank Brakkee
Huub Beckers
Arjan Wildschut
Marije Helder
Annemijn den Herder
Annemarie Konijnenburg
Joao Alvares Abreu
Javier Rodas Sanchez
Lotte de Vries
Ewa Wagner
Lorenzo Titolo Duchini

cello

Michael Müller
Anton Istomin
Eveline Kraayenhof
Harm Bakker
Winyfred Beldman
Crit Coenegracht
Anneke Janssen
Rebecca Smit
Arjen Uittenbogaard
Claire Bleumer
Anne Meike Burgel
Rebecca Wise

contrabas

Wilmar de Visser
Silvia Gallego Sanchez
Servaas Jessen
Louis van der Mespel
Annika Pigorsch
Jim Schultz
Sjeng Schupp
Ella Stenstedt

slagwerk

Hans Zonderop
Esther Doornink

Programmering en productie NTR ZaterdagMatinee

ARTISTIEK PROGRAMMEUR Frank Veenstra | CASTING CONSULTANT Christian Carlstedt
PRESENTATIE NTR ZATERDAGMATINEE, NPO KLASSIEK Hans Haffmans, Camiel Jansen
PRODUCTIE Zane Gerenberga, Dominique Slegers, Anita Wijnen
GELUIDSTECHNIEK PME-técnica/Luuk van Leeuwen
MARKETING & COMMUNICATIE Jorieke de Fretes, Renske Homans, Mary Fan Zandkamp
REDACTIE/VORMGEVING PROGRAMMABOEKJES, INTERNET Onno Schoonderwoerd
RADIOREDACTIE Myrthe van Dijk | HOOFDREDACTIE NTR KLASSIEK Makira Mual
FINANCIËLE ADMINISTRATIE NTR en Stichting Omroep Muziek

Colofon

UITGAVE NTR Klassiek | TEKST Aart Strootman (Strootman),
Zoe Thompson / Hallé Orchestra (Greenwood), Anthony Fiumara (Reich)
REDACTIE/VORMGEVING Philip Leussink | FOTOGRAFIE Gaelle Beri Redferns, Brendon Heinst,
Raphael Neil, Jennifer Taylor | ART DIRECTION Norbert Croonenberg
DRUK Ten Herkel Grafisch Compleet | © 2026 NTR ZaterdagMatinee, Hilversum